

„Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?”

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Dar Iov i-a răspuns: «Vorbești ca o femeie nebună. Ce, primim de la Dumnezeu binele și să nu primim și răul? În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui .»” (Iov 2:10)

Cartea lui Iov ne dezvăluie o cu totul altă dimensiune a realității, ne lasă să urmărim puțin cum se desfășoară marea luptă dintre Hristos și Satana. Ea ne oferă prin aceasta un cadru de referință, o reprezentare simplificată, în linii generale, ca să ne ajute să înțelegem lumea în care trăim și care adeseori ne derutează, ne uimește și chiar ne îngrozește cu ceea ce pune în calea noastră. În același timp însă, cartea aceasta ne arată că marea luptă nu este lupta altcuiva, care pe noi nu ne-ar privi. Ar fi bine să fie așa, dar nu este: „Vai de voi, pământ și mare, căci Diavolul s-a pogorât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme!” (Apocalipsa 12:12). Satana a coborât pe pământ și pe mare și știm foarte bine că mânia lui e mare. Cine dintre noi n-a simțit mânia lui pe propria piele?

Săptămâna aceasta, vom studia primele două capitole din cartea lui Iov și vom încerca să înțelegem care este locul nostru în această mare luptă aflată în plină desfășurare.

1. Citește Iov 1. Observă în special acuzațiile pe care i le aduce Satana lui Iov. Ce vrea el să spună de fapt? Ce insinuează prin atacurile lui? În realitate pe cine atacă?

„Era în ara U un om care se numea Iov. I omul acesta era fr prihan i curat la suflet. El se

„Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și turmele lui acoperă țara” (Iov 1:10). Din introducerea cărții aflăm că Iov era neprihănit, că avea un caracter bun, că se bucura de binecuvântări materiale și că avea o familie frumoasă. Datorită acestor calități, a ajuns să fie considerat „cel mai cu vază dintre toți locuitorii Răsăritului” (Iov 1:3). Satana găsește însă în aceste calități un motiv de a-l reproșa lui Dumnezeu că Iov l-ar sluji din interes.

De fapt, spre cine își îndreaptă el atacul când declară că Iov l-ar blestema pe Dumnezeu dacă ar pierde tot ce avea (Iov 1:11)? Spre Dumnezeu, desigur! (De fapt, în aceasta constă marea luptă.) Dacă Dumnezeu este într-adevăr atât de bun și de minunat, atunci Iov îl ascultă, se teme de El și l se închină din dragoste și recunoștință. Fiindcă cine nu l-ar iubi dacă ar primi atât de la El? Astfel, Satana îl învinuiește pe Dumnezeu că și-ar câștiga supuși prin mituire, că, de fapt, Iov nu l-ar sluji din dragoste, ci din motive egoiste.

Au existat în istorie conducători politici mârșavi și odioși care și-au câștigat prieteni loiali până la moarte printr-un gest de clementă. Dacă Domnul ar fi cu adevărat bun, iubitor și milos după cum se spune, atunci Iov l-ar sluji chiar dacă ar pierde tot ce avea. Dar Iov, insinuează Satana, nu îi va rămâne credincios, pentru că, de fapt, nu are încredere deplină în El, ci îi este loial doar de dragul binecuvântărilor primite. Prin urmare, susține el, loialitatea acestui om este condiționată de bunăstarea de care se bucură.

De ce îi slujești Domnului? Să presupunem că motivele tale nu sunt desăvârșite. Dacă ai aștepta ca motivele tale să fie desăvârșite, ce s-ar întâmpla cu tine și cu credința ta?

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să observe cum se derulează marea luptă în viața lui Iov și să identifice în experiența lui semnele prevestitoare ale durerii și suferinței lui Hristos.
- La nivelul sentimentelor:** Să aprecieze la Iov faptul că a ales să aibă unica atitudine adecvată în fața ispitei: acceptarea situației în care se afla și atașarea de Dumnezeu.
- La nivel practic:** Să ia decizia de a avea o integritate ca a lui Iov în fața tragediei și durerii și o consecvență ca aceea de care el a dat dovadă chiar și atunci când soția l-a îndemnat să-l blesteme pe Dumnezeu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Iov și Domnul Hristos

- A. Ce asemănări poți descoperi între Iov și Domnul Hristos?
- B. În ce privințe diferă suferința lui Hristos de suferința lui Iov?

II. Sentimente: Cum să supraviețuim atacurilor lui Satana

- A. Satana a pornit ispitirea lui Hristos din punctul în care își abandonase atacul asupra lui Adam și al Evei: de la nevoile trupului. De ce?
- B. Cum a reacționat Iov față de ispita care probabil că i s-a părut cea mai grea: îndemnul soției sale de a-l blestema pe Dumnezeu?

III. Practic: Cum să ducem o viață integră

- A. Este situația lui Iov prea ieșită din comun pentru a ne regăsi în ea sau trecem și noi prin situații asemănătoare?
- B. Cum putem imita exemplul lui Iov? Ni se cere să suferim în tăcere? De ce da sau de ce nu?

Rezumat: Iov n-a participat la marea luptă doar la nivelul ideilor, ci cu toată ființa sa. Suferința l-a ispitit puternic să-l nege pe Dumnezeu, dar a rămas credincios și este astfel o sursă de inspirație pentru noi toți în adversități. La fel, biruința lui Hristos asupra ispitei și dispoziția Sa de a suporta suferința ne încurajează să ne păstrăm integritatea.

Pasajul din Iov 2:1-3 reia aproape în întregime pasajul din Iov 1:6-8. Marea deosebire se găsește în Iov 2:3, unde Domnul subliniază că Iov a rămas credincios în ciuda nenorocirilor suferite. Se pare că până aici acuzațiile lui Satana sunt respinse ca fiind false. Iov l-a rămas credincios lui Dumnezeu și nu l-a blestemat, cum prevăzuse Satana.

2. Citește Iov 2. Ce evenimente sunt descrise aici? De ce se precizează atât în capitolul 1, cât și în capitolul 2 că „fiii lui Dumnezeu” asistă la dialogul dintre Dumnezeu și Satana?

Expresia „piele pentru piele” i-a pus în încurcătură pe comentatori. Ideea însă este că, dacă s-ar întâmpla ceva cu persoana lui, Iov și-ar da arama pe față. Distruge-i corpul, suprimă-i sănătatea și vei vedea ce se întâmplă!

Este interesant că scenele confruntării din Iov 1 și 2 nu au loc în particular, ci în cadrul unei reuniuni la care sunt prezente aceste ființe inteligente și Dumnezeu însuși. Satana își prezintă învinuirile în „public”, de față cu alte persoane. Faptul acesta ne confirmă ceea ce știm despre marea luptă, și anume că ea se desfășoară înaintea întregului univers (vezi 1 Corinteni 4:9; Daniel 7:10; Apocalipsa 12:7-9).

„Dar planul mântuirii avea un scop mai larg și mai profund decât mântuirea omului. Hristos nu a venit pe pământ numai pentru acest lucru, pentru ca locuitorii acestei mici lumi să poată privi Legea lui Dumnezeu așa cum ar trebui privită, ci lucrul acesta a fost făcut pentru apărarea caracterului lui Dumnezeu înaintea întregului univers. (...) Jertfa lui Hristos pentru salvarea omului trebuia nu numai să facă cerul accesibil pentru oameni, ci să justifice înaintea întregului univers atitudinea lui Dumnezeu și a Fiului față de răzvrătirea lui Satana. Ea avea să întărească perpetuitatea Legii lui Dumnezeu și să descopere natura și urmările păcatului.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 68–69

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Iov 2:1-10

Ideea de bază: Dialogul dintre Satana și Dumnezeu în curțile cerești ilustrează magistral principală miză a mării lupte: caracterul lui Dumnezeu. Este Dumnezeu un tiran care obține supunerea și ascultarea oamenilor, inducându-le frica sau cumpărându-i cu daruri (așa cum susține Satana) sau este un Tată iubitor care L-a trimis pe Fiul Său ca să moară pe cruce pentru noi și să sufere pedeapsa pentru păcatele noastre? Imaginea noastră despre Dumnezeu va determina poziția pe care o vom avea în acest conflict cosmic și reacția pe care o vom avea față de durere și suferință.

Discuție introductivă: Cele Zece Porunci ne interzic clar să ne facem reprezentări materiale ale lui Dumnezeu („chip cioplit” – Exodul 20:4,5), dar nu și să ne formăm o imagine în minte despre El. Biblia utilizează multe metafore pentru Dumnezeu, care ne ajută să ne raportăm, prin intermediul imaginilor, la realitatea infinită a unui Dumnezeu pe care mintea noastră limitată nu îl poate cuprinde și astfel să înțelegem câte ceva despre El.

De exemplu, în cartea Psalmilor, Dumnezeu apare înfățișat ca Păstor (cap. 23), Judecător (7:11), Tată (89:26), Stâncă și Cetățuie (18:2) și Războinic viteaz (78:65,66). Dumnezeu ni Se descoperă prin intermediul acestor metafore ca să știm cine este El și cum acționează și, mai ales, ca să cunoaștem trăsăturile Sale principale: dragostea și dreptatea. Însă obiectivul permanent lui Satana a fost acela de a distorsiona imaginea lui Dumnezeu și de a-i convinge pe oameni să creadă minciunile lui despre caracterul Său.

Ce imagine ai tu despre Dumnezeu și cum îți influențează ea relația cu El? Cât de bine este ancorată în Biblie imaginea ta despre Dumnezeu?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

În capitolul 2 al cărții lui Iov, pe care îl studiem săptămâna aceasta, sunt puse mai multe probleme teologice importante. Devine clar deja faptul că suferința lui Iov este în realitate o ocazie de ispitire care ne trimite cu gândul în trecut, la prima ispitire din Geneza 3, dar și în viitor, la ispitirea

- 3. Care a fost reacția lui Iov după primul atac al lui Satana asupra lui? Ce semnificație are faptul că, în pofida mării tragedii suferite, Iov „n-a păcătuțit deloc și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu”? Iov 1:20-22**
-
-

Guvernarea lui Dumnezeu se bazează pe dragoste, iar esența ei este libertatea de alegere. Dorința Sa este să-l slujim din iubire, nu din obligație. „Satana a insinuat că Iov îi slujea lui Dumnezeu din motive egoiste. (...) El a încercat să nege faptul că religia adevărată izvorăște din dragoste și din aprecierea rațională a caracterului lui Dumnezeu, că închinătorii adevărați iubesc religia de dragul religiei și nu de dragul răsplătirii, că îi slujesc lui Dumnezeu fiindcă este drept să-l slujească, nu fiindcă cerul este plin de slavă, și că îl iubesc pe Dumnezeu fiindcă El este demn de afecțiunea și încrederea lor și nu fiindcă El îi binecuvăntează.” – CBAZȘ, vol. 3, p. 500

Iov a dovedit că acuzațiile lui Satana sunt false. Dumnezeu i-a prevăzut reacția, dar nu l-a constrâns în niciun fel. Iov a fost liber să decidă cum să se poarte. Ar fi putut să păcătuiască, ar fi putut să vorbească necuviincios împotriva Domnului, dar n-a făcut-o. Prin statornicia sa în aceste circumstanțe dificile, el a dat o mărturie uimitoare înaintea oamenilor și înaintea îngerilor.

- 4. Compară evenimentele din Iov 1 cu cele din Geneza 3:1-8. Cum ai caracteriza păcatul lui Adam și al Evei, dacă ar fi să-l compari cu atitudinea lui Iov?**
-

Adam și Eva, deși erau fără păcat și trăiau într-un adevărat paradis, au nesocotit porunca lui Dumnezeu și au căzut în păcat, ca urmare a atacului lui Satana. Dar Iov, deși a fost asaltat de atâtea tragedii și suferințe, l-a rămas credincios Domnului, în ciuda atacurilor lui Satana. Ambele situații ne vorbesc despre impactul libertății de alegere asupra mizelor mării lupte.

Ce ne spune atitudinea lui Iov despre cât de ieftine și de nefondate sunt pretextele pe care le invocăm adeseori când păcătuim?

lui Isus consemnată în Matei 4. Apoi, avem de o parte acuzatorul (Satana) și de partea cealaltă Acuzatul (Dumnezeu), conflictul dintre ei constituind fundamentul acestui capitol.

I. Tipologie

(Revedeți împreună în grupă Geneza 3:1-8 și Matei 4:1-11.)

Tipologiile creează o relație importantă între Vechiul și Noul Testament, prin concentrarea atenției asupra rolului și lucrării lui Isus Hristos. Tipologia biblică se referă la persoane, evenimente sau instituții din vechime, care își întâlnesc corespondentul și semnificația în vremurile Noului Testament.

Întregul sistem de jertfe din Vechiul Testament constituie un bun exemplu de tipologie, deoarece arată spre Hristos ca împlinire a realității care era doar ilustrată prin ele. Ispitirea lui Iov este un ecou al primei ispitiri a lui Adam și a Evei în Grădina Edenului (Geneza 3.1-8), deși diferă de aceasta prin câteva aspecte importante: prima ispitire are loc în frumosul Eden, pe când ispitirea lui Iov are loc în condițiile tragediei, suferinței și morții. O altă deosebire semnificativă este aceea că primii oameni cad, pe când Iov se opune ispitei de a-L blestema pe Dumnezeu și de a cădea: el devine, astfel, un tip al lui Hristos, Cel care, la rândul Lui, avea să se împotrivescă ispitelor din pustie. Trebuie reținut însă faptul că antitipul (Hristos) este întotdeauna mai mare decât tipul (Iov) și desăvârșit și că biruința obținută de Hristos asupra ispitei a însemnat biruința asupra păcatului în marea luptă.

De discutat: Ce înseamnă pentru ispitele cu care ne confruntăm noi faptul că Iov se opune ispitei de a-L blestema pe Dumnezeu?

II. Accesul lui Satana în cer

(Revedeți împreună în grupă Iov 1:6; 2:1; Luca 10:18 și Apocalipsa 12:3,7-9.)

Una dintre întrebările dificile pe care ni le punem în urma studiului capitolelor 1 și 2 din Iov este cum de i se permite lui Satana „accesul liber” în cer. Satana se prezintă de două ori înaintea lui Dumnezeu (Iov 1:6 și 2:1). Dar, interesant, în ambele ocazii, Dumnezeu este Cel care inițiază dialogul

Acum este momentul să discutăm despre o altă victimă a nenorocirilor abătute asupra lui Iov: soția lui. Ea este amintită doar în Iov 2:9,10, după care dispare complet din relatare. Nu ni se mai spune nimic despre ea. Dar cine ar putea înțelege durerea prin care a trecut ea? Tragedia ei, a copiilor ei și a celorlalte victime amintite în capitolul 1 ne demonstrează universalitatea suferinței. Toți suntem angrenați în marea luptă, nimeni nu este scutit.

5. Ce expresie asemănătoare folosesc Dumnezeu și soția lui Iov și de ce este important modul în care o folosesc? Compară Iov 2:3 cu Iov 2:9.

Utilizarea expresiilor similare – „a se ține tare”, „a rămâne neclintit în neprihănire” – nu este o simplă coincidență. Cuvântul tradus cu „neprihănire” provine din termenul utilizat în Iov 1:1,8 și redat prin „fără prihană”. Rădăcina lui transmite ideea de „desăvârșire”, „integritate”.

Ce trist că tocmai soția îl îndeamnă pe Iov să renunțe la calitatea pe care Dumnezeu i-o laudă! În durerea și mâhnirea ei, îi spune să facă exact ceea ce Dumnezeu spune că nu va face. Sigur că nu vrem să o judecăm, dar dorim să desprindem o lecție: să fim atenți la vorbele noastre ca să nu devenim un prilej de păcătuire pentru alții (vezi Luca 17:2)!

6. Ce altă mărturie puternică dă Iov? Iov 2:10, vezi și Filipeni 4:11-13.

Iov demonstrează că are o credință autentică. El îi va sluji Domnului atât în vremuri de prosperitate, cât și în vremuri de restriște. Merită remarcat faptul că, din acest moment, Satana dispare din relatare și nu mai este menționat nicăieri. Dar, deși textul nu ne dezvăluie reacția lui, ne putem închipui că a fost extrem de furios și de frustrat de cuvintele lui Iov. Și când ne gândim cât de ușor a reușit să-i doboare pe Adam și pe Eva și pe mulți alții! „Pârâșul fraților noștri” (Apocalipsa 12:10) a fost nevoit să-și verse acuzațiile asupra altcuiva!

Cum ne putem deprinde să-I fim credincioși lui Dumnezeu atât în timpuri de prosperitate, cât și în timpuri de restriște?

și care îi cere lui Satana socoteală. Reiese clar că Dumnezeu deține controlul, chiar și asupra accesului lui Satana în cer. Și, la fel de interesant, după a doua tentativă eșuată de a-l ispiti pe Iov să-L respingă pe Dumnezeu, Satana dispăre complet din cartea lui Iov, aproape la fel cum dispăre după a treia ispită a lui Isus din pustie.

Biblia arată că, la un moment dat, Satana și-a dus existența în cer. Apocalipsa 12:7-9 descrie în retrospectivă declanșarea mării lupte printr-un conflict în cer, în urma căruia Satana și o treime dintre îngerii au fost aruncați pe pământ (Apocalipsa 12:4). Deși nu putem stabili cu certitudine succesiunea exactă a evenimentelor, expulzarea aceasta se petrece înainte de crearea pământului, locul unde Satana o ispitește pentru prima oară pe femeie (Geneza 3:1-8) și unde duce apoi lupta împotriva seminței femeii (Geneza 3:15), Isus Hristos, în timpul vieții Sale pământești.

În Vechiului Testament, se menționează faptul că Satana vorbește cu Dumnezeu fiind de față și alte ființe cerești (Iov 1:6; 2:1; compară cu Zaharia 3:1), dar întotdeauna „întâlnirea”, dialogul, are loc sub autoritatea lui Dumnezeu. Răstignirea lui Hristos a fost momentul în care biruința asupra forțelor răului a fost clară. „Accesul” lui Satana în cer pare că a fost sistat atunci (vezi Luca 10:18; Ioan 12:31). (În scrierile sale, Ellen White menționează că, atunci când Domnul Hristos a murit, îngerii și celelalte ființe necăzute au înțeles planurile și caracterul lui Satana și el a pierdut pentru totdeauna simpatia lor. – n.r.) Activitatea lui este de atunci limitată la pământ, unde, va fi „legat în lanțuri” în perioada de o mie de ani când pământul va fi pustiu și el nu va mai avea pe cine să înșele (Apocalipsa 20).

De discutat: Ce îți spune această discuție despre „accesul” lui Satana în cer despre limitele pe care i le impune Dumnezeu asupra accesului la viața ta?

III. Judecata lui Dumnezeu

(Revedeți împreună în grupă 1 Corinteni 4:9 și Apocalipsa 14:7.)

Mesajele celor trei îngerii din Apocalipsa 14 conțin chiar la începutul lor o expresie ambiguă interesantă. Prin expresia „ceasul judecății Lui”, se poate înțelege atât ceasul judecății pe care Dumnezeu o conduce, cât și ceasul în care El este judecat. Ambiguitatea pare a fi intenționată, de vre-

Până aici avem două concluzii: „În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu” (Iov 1:22) și „În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui” (Iov 2:10). În ambele situații dificile, Iov l-a rămas credincios Domnului. Ambele texte subliniază că el n-a păcătuit nici cu fapta, nici cu vorba.

Dar nu afirmă că Iov n-ar fi fost păcătos și nici n-ar putea afirma așa ceva, întrucât Biblia declară că toți oamenii sunt păcătoși: „Dacă zicem că n-am păcătuit, îl facem mincinos și Cuvântul Lui nu este în noi” (1 Ioan 1:10). Dacă ești „fără prihană și curat la suflet”, dacă te temi de Dumnezeu și te abați de la rău, nu înseamnă că ești fără păcat. Iov era un om ca toți oamenii: s-a născut în păcat și avea nevoie de un Mântuitor.

Totuși el l-a rămas credincios Domnului în pofida tuturor necazurilor îndurate. În privința aceasta, Iov ar putea fi privit ca un simbol al lui Isus, fiindcă, atunci când a fost asaltat de încercări și ispite, n-a cedat, n-a căzut în păcat și a respins astfel acuzațiile aduse de Satana lui Dumnezeu. Desigur, ceea ce a făcut Hristos a avut urmări mai ample, mai grandioase și mai semnificative decât ceea ce a făcut Iov. Însă paralela rămâne valabilă.

7. Citește Matei 4:1-11. Ce asemănări există între experiența lui Iov și ispitirea lui Isus?

Cu toate că Se afla într-un mediu ostil și era slăbit fizic din cauza lipsei de hrană, Isus, în trup omenesc, „într-o fire asemănătoare cu a păcatului” (Romani 8:3), n-a făcut ce l-a îndemnat Satana să facă, după cum n-a făcut nici Iov. De asemenea, după ce Isus a ținut piept ispitirii, „Diavolul l-a lăsat” (Matei 4:11; vezi și Iacov 4:7); la fel, după ce Iov rămâne credincios, Satana dispare din scenă.

Însă ispitirea din pustie a fost pentru Isus doar începutul. Adevăratul test avea să vină la cruce, dar și acolo, în ciuda asaltului Diavolului (mai dur decât asaltul suferit de Iov), El avea să rămână credincios, chiar până la moarte.

Citește Filipeni 2:5-8. Ce speranță ne dă faptul că Hristos a ascultat până la moarte și cum ar trebui să trăim când știm despre ascultarea Sa?

me ce ambele sensuri au o semnificație teologică importantă. Dumnezeu este fără îndoială Conducătorul judecății finale, atât în faza ei de cercetare (începută la 1844), cât și în faza ei executorie (a doua venire a lui Hristos, mileniul și distrugerea răului), dar El Se așază totodată la dispoziția universului pentru a fi cercetat, marea luptă și planul de mântuire fiind o „priveștițe” pentru lume și oameni. În final, întregul univers va recunoaște că El este un Dumnezeu al iubirii și al dreptății, exact acele două trăsături pe care Satana a încercat să le distorsioneze.

De discutat: Ce înseamnă că noi suntem o „priveștițe” pentru univers?

3. APLICAȚIA

Dumnezeu dă dovadă de o răbdare extraordinară față de atacurile lui Satana împotriva lui Iov, care, în definitiv, erau îndreptate către El, știind că răspunsul la toate întrebările, inclusiv la cele ale lui Iov, vor primi răspuns la Golgota.

Întrebări

1. Gândește-te la o situație în care tu sau altcineva a fost acuzat pe nedrept. Cum ai reacționat și care a fost deznodământul?
2. În ce situații din viață a dat Dumnezeu dovadă de răbdare față de tine? De ce a avut atâta răbdare cu Satana?

4. ACTIVITATE

Satana este și astăzi tatăl tuturor minciunilor. El continuă să spună neadevăruri despre copiii lui Dumnezeu.

Acasă, notează pe o foaie de hârtie minciunile pe care Satana ți le tot șoptește la ureche despre tine. E posibil ca experiența aceasta să fie dureroasă. Apoi, ia hârtia aceasta și arde-o (sau distruge-o complet în alt mod), conștient fiind că Dumnezeu te iubește și privește la tine prin prisma jertfei lui Hristos pe cruce, în virtutea căreia te-a mântuit.

Cercetătorii cărții lui Iov care analizează în detaliu textul ebraic descoperă un fenomen interesant. Cuvintele soției lui Iov sunt traduse astfel: „*Blestemă pe Dumnezeu și mori!*” (Iov 2:9). Iov 1:5 este tradus astfel: „Poate fiii mei au păcătuit și *L-au blestemat* pe Dumnezeu în inimile lor” (NTR). Și Iov 1:11 este redat astfel: „Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de tot ce are, și sunt încredințat că Te *va blestema* în față.” În fiecare caz însă, cuvântul tradus cu „a blestema” provine dintr-un termen care are sensul de „a binecuvânta”! El derivă din rădăcina *brk* și apare pretutindeni în Biblie cu sensul de a „binecuvânta”. Aceeași rădăcină este utilizată în Geneza 1:22, unde se spune că Dumnezeu „a binecuvântat” viețuitoarele din apă și din aer, precum și în Psalmii 66:8, în apelul: „Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru!”

De ce oare același verb este tradus în unele locuri cu „a binecuvânta”, iar în alte locuri cu „a blestema”? De ce nu a folosit autorul un cuvânt uzual pentru „a blestema”? Cercetătorii consideră că Moise a ales să folosească verbul „a binecuvânta” ca eufemism, deoarece ideea de a scrie „a blestema” în dreptul lui Dumnezeu era ofensatoare pentru sensibilitatea lui religioasă (un caz similar se găsește în 1 Împărați 21:10,13, unde cuvântul tradus cu „a blestema” derivă din *brk*, „a binecuvânta”).

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Iov 11–17

1. Cu ce compară Țofar suferințele trecute?
2. În ce condiții ar mai fi tras nădejde Iov în mijlocul suferinței sale?
3. Cum i-a caracterizat Iov pe mângâietorii săi?
4. Unde avea să-l însoțească nădejdea pe Iov?

Calea către Hristos, capitolul 7

5. Care este adevăratul semn al faptului că suntem ucenicii Domnului?

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație are lucrul respectiv pentru dumneavoastră?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce a insinuat Satana cu privire la motivele pentru care Iov asculta de Dumnezeu?	Oare nNe-am mai închina noi lui Dumnezeu dacă am pierde tot ce avem acum? Argumentați!
2	De ce asistau „fiii lui Dumnezeu” la dialogul dintre Dumnezeu și Satana?	Ce constată „fiii lui Dumnezeu” văzând în timp real istoria vieții noastre?
3	De ce a ales Iov să rămână credincios, în ciuda nenorocirilor abătute asupra lui?	Ce învățăm din credințioșia lui Iov despre cum să folosim libertatea de alegere?
4	Cum se explică reacția soției lui Iov față de comportamentul lui ireproșabil?	Ce putem face ca durerea unei pierderi sau nenorociri să nu ne întunece rațiunea?
5	Ce asemănări există între experiența lui Iov și experiența Domnului Isus?	Ce importanță are pentru noi ascultarea „până la moarte” dovedită de Domnul Isus?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să mulțumim pentru darul libertății de alegere!
2. Să ne rugăm pentru folosirea corectă a libertății de alegere!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

_____

Cineva dintre rude _____

_____

Cineva dintre prieteni _____

_____

Cineva dintre vecini _____

_____

Cineva din biserică _____

_____

